

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστών και πέμπτον αριθμοῦντες χρόνον
τὴν κλεινὴν οἰκοῦμεν γῆν τῶν Παρθενώνων.

Αἰθουσας θεμελῖς, εἰκοσι καὶ ἑνὰ,
τρέχω κακῶς γὰρ νὰ μάθω νέα.

Ἔτος χίλια καὶ ἑννὰ καὶ ἑξακόσα,
νὰ πλάσις σ'τὰ νέφη πετώσα.

Χίλια καὶ ὄγδοντα ἔτη,
καὶ κατὰ θά μ'ας φέτη.

Λίγοι στίχοι μετὰ πόνου στὸν Διὰδοχον τοῦ Θρόνου.

Ἐσ' εἶσαι μέλλων Βασιλεῦς... πρὸς τί λοιπὸν λυπεῖσαι;
πρὸς τί καὶ πόνος καὶ ἡ χολή;
μήπως ἡ πρώτη κεφαλὴ
τῶν κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν δυνάμεων δὲν εἶσαι;

Γιατὶ καὶ Σὺ νὰ θάλψῃς καὶ ἡμᾶς νὰ μᾶς λυπῇ;
βλέπε καὶ Στόλους καὶ Στρατοὺς ἀπὸ περσιωπῆς,
καὶ ὠδήγει μ'ας ἀφ' ὕψους πρὸς γῆν ἐπαγγελίας...
γὰρ στάσεις μὴ θαυρωνομῇς,
καὶ ἂν στασιάζωμεν ἡμεῖς,
στασιάζει καὶ Σὺ μ' ἡμᾶς ὑπὲρ τῆς Βασιλείας.

Φασουλῆς καὶ Περιελέως, ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Π.—

Ἦλθες τέλος, Φασουλῆ,
μὲς σ'τὴν τόση συμφορὰ μ'ας
τώρα ποὺ δὲν ἀκίλει
ἡ ὁ Σφακίς τὰ σπυρὰ μ'ας.

Ἐλα παρ' ὅσον ἑαυτοῦ σου
καὶ μὴ χάσῃς μὲς σ'τὴν μύθορα...
ἄς μιν, βλάκα, σ'τὸ Χριστὸ σου
ποὺ ραχάτεες ὡς τώρα.

Σ'τῆς ἡμέρας τόσο τρομου
καὶ σὲ τέτοιαις ἐποχαῖς,
σύ, κοπεδόκαυλο τοῦ δρόμου,
ἐμενές σ'τῆς ἐποχαῖς.

Φτοὺ σ'τὴν ξυλινῇ σου μοῦρη,
θεῖμα τῶν δεσπῶν ἀχρεῖο...
εἶς σκαῖς καὶ γαῖοθι
μὲ τὸ φλέγμα σου τὸ κρύο.

Ἐδῶ βαρὺς Ἐγκέλαδος ἐκόλινε τοὺς Αἰμούς
καὶ παρ' ὀλίγον ἔλαμψε νὰ κάνωμε πολέμους.

Ἐδῶ τὰ κλέβη ἠλάλαξαν
καὶ Κυβερνήσεις ἄλλαξαν,

μήτε τὸ σαραντάμερο δὲν πρόκαιες τοῦ Ράλλη,
καὶ σήμερα Κυβερνήσιν θὰ ῥεθῇ Μαυρομυχάλη.

Μήτε τότε, ξυλίνε μου, ποὺ προσηνάμε τουργάρα
νὰ βροντήσουν Κρητικά,
μήτε τότε, ποὺ τῶν ἐνῶν ἐγκρεμίζανε παλέσια
τὸ κοντάρι σ'τὸν Φιρκά.

Μήτε τότε δὲν ἐράνης,
πλάσμα γενεᾶς χυδαίας,
ν' ἀνυμνήσῃς ἐν στεφάνους
τοὺς προμήτους τῆς ιδέας.

Πῶς δὲν ἦλθες ὡς τώρα, πρῶτον ἄχθος τῆς ἀρσύνης,
ὁποῦ θέλεις νὰ γελᾷς,
μὴ τὴν Ἀδρίαν ἐφορῇς
ἀπὸ Τούρκων εἰσβολῆς.

Μήπως μὲ τὸν Κοῦκ ἐπῆγες εἰς τὸν Βόρειο τὸν Πόλο;
μήπως ἦσουν σ'τῆς δοικαδῆς μὲ τὸν Κόντε τὸν μαριόλο;
Μὴ μετ' ἄλλων διαφόρων τοὺς καίμενους τοὺς θεσμούς
συνεστήτας, Φασουλῆ;
μήπως σ'στεῖλαν σ'τὴν Πόλιν νὰ συσφίγῃς τοὺς δεσμούς
μὲ τὴν Πύλιν τὴν Ῥηϊή;

Σαραντὰ μέρας ἔκανε Πρωθυπουργὸς ἐκεῖνος,
σαραντὰ μέρας ῥέθυμο, παροξυσμὸς καὶ θόρυγος.